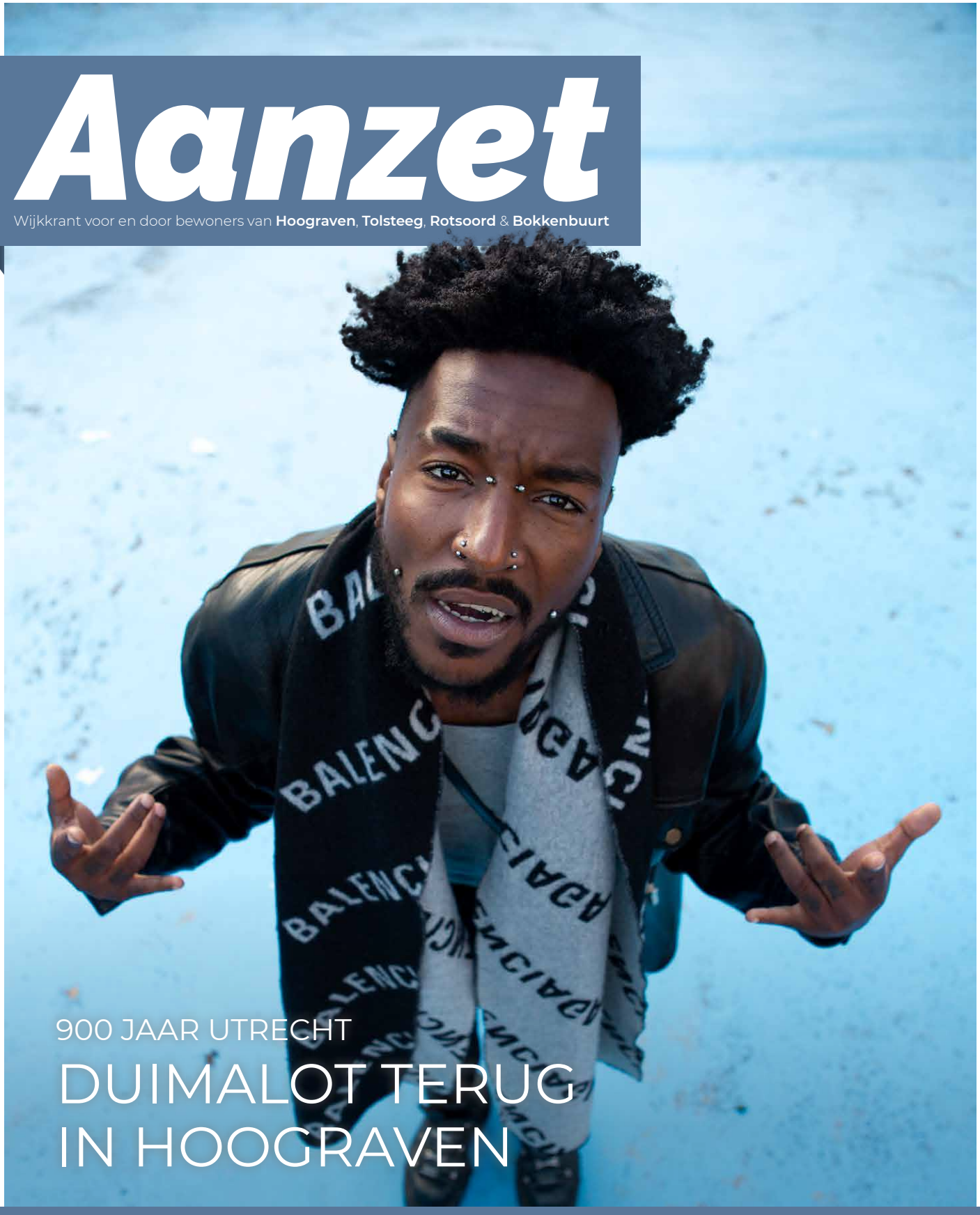
jaargang 20 | nummer 3 | augustus/september 2022

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van **Hoograven**, **Tolsteeg**, **Rotsoord** & **Bokkenbuurt**

900 JAAR UTRECHT

DUIMALOT TERUG IN HOOGRAVEN

PENSIOEN
Jos Bierens zwaait na 35 jaar af

NIEUW BOEK
250 jaar Rots-Oort aan de Vaartsche Rijn

FILMENDE FIETSER
Geert scoort met Utrechtse fietsfilmpjes

ROTSOORD: 250 JAAR EEN GEBIED VOL VERHALEN

tekst: **Martijn van Es** beeld: **J. van Hiltrop/Het Utrechts Archief, Marleen Schlichting**

Sinds een paar jaar is Rotsoord een van de hipste buurten van Utrecht, vol bruisende horeca, de Hogeschool voor de Kunsten en heel veel woningen. Maar het gebied kent een rijke geschiedenis. Over een deel van die geschiedenis heeft wijkhistoricus Peter Sprangers, bekend van de Historische Kring Tolsteeg-Hoograven, nu een rijk geïllustreerd boek geschreven, waarin hij maar liefst vijftien jaar onderzoek heeft gebundeld.

Het boek staat boordevol informatie, foto's, tekeningen en gravures. De schrijver heeft veel aandacht voor de ontwikkelingen in het hele gebied. Van de soorten keramiek die er gemaakt werden tot de molens van de houthandel, en van de bijzondere bewoners tot de schepen die er langsvoeren.

BOUW: ROTS-OORT, ROTSWIJK EN ROTSENBURG

De naam Rotsoord werd oorspronkelijk gespeld als Rots-Oort, een combinatie van de steensoort en de familienaam Van Oort. Deze rijke familie kocht het gebied namelijk aan het eind van de zeventiende eeuw en liet er drie huizen bouwen: hofstede Rotswijk (ter hoogte van de huidige Diamantweg), ter hoogte van de restaurants De Zagerij en Het Ketelhuis het huis Rots-Oort en daar weer naast buitenhuis Rotsenburg. De huizen werden versierd met blauwzwarte stenen die iets van rotsen weg hadden. Een sterk staaltje recycling, want het ging hier om onverkoopbare resten uit de steen- en tegelfabrieken van de familie van Oort. Deze familie blijft tot het eind van de achttiende eeuw eigenaar van het gebied.

EEN SPOOKACHTIG GEBIED

Rotsoord ligt net buiten de stadsgrenzen van Utrecht. Wie vanuit het zuidoosten naar de stad gaat komt er langs. Aan het eind van de achttiende eeuw heeft het gebied geen goede reputatie. Even verderop zijn de galgen van de gerechtsplaats te vinden. De misdadigers die daar ter dood worden gebracht worden soms dagenlang tentoongesteld. Mensen zeggen dat het spookt rondom de vreemde huizen die verscholen liggen achter de struiken. Arbeiders die op weg zijn naar de steenfabriek lopen liever een straatje om. Je kunt immers nooit weten. De vreemde verhalen rondom Rots-Oort en Rotsenburg leiden in 1871 tot een toneelstuk 'Een Toornig Oogenblik, of Het Geheim van het huis Rotsenburg', dat zelfs in Amsterdam wordt opgevoerd.

ABRAHAM KEER: EXCENTRIEKE UITVINDER

Abraham Keer is de laatste telg uit het geslacht Van Oort die Rots-Oort bewoont, van 1780 tot zijn dood in 1804. Hij is ongehuwd en woont met zijn huishoudster in het grote pand. Keer is een excentriekeling. Het verhaal ging destijds dat hij zijn deurbel met een 'elektriseermachine' had uitgerust om ongewenste bezoekers een flinke schok te geven. Ook had hij in Rots-Oort kamers voorzien van valluiken, om snel te kunnen te verdwijnen als zijn bezoek hem niet beviel. Abraham Keer houdt van natuurkunde en gebruikt Rots-Oort dan ook vaak als decor voor proeven en experimenten.

Op 19 januari 1784 liet hij een hetelucht-ballon opstijgen vanaf Rotsoord, slechts enkele maanden nadat de gebroeders Montgolfier dit als allereerste deden in Versailles. De luchtballon bleef zo'n twintig minuten in de lucht en vormde het bewijs dat vervoer via de lucht mogelijk was.

VERVAL EN SLOOP

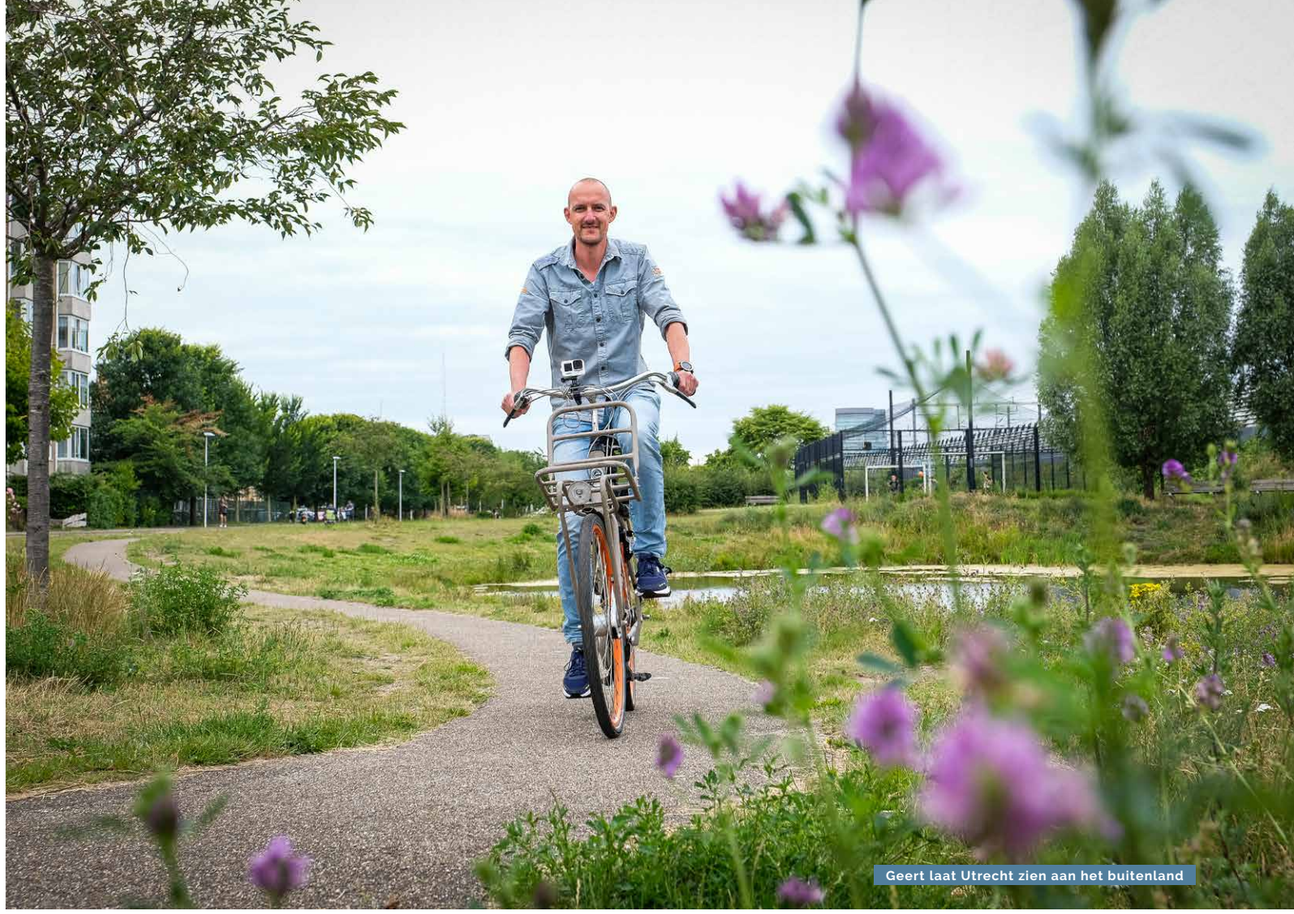
De buitenhuizen van de familie van Oort raakten in verval en de naastgelegen fabrieken hadden de gewilde grond hard nodig. Stukje bij beetje worden de statige huizen vervangen door efficiënte fabrieksgebouwen. Het 180 pagina's tellende boek eindigt in 1918, wanneer de laatste tegelfabriek sluit en wordt verkocht aan de Utrechtsche Machinale Stoel- en Meubelfabriek (UMS), later Pastoe. Deze meubelfabriek bleef tot enkele jaren geleden de meest prominente 'bewoner' van het gebied.

OVER HET BOEK EN DE AUTEUR

Peter Sprangers is een van de oprichters van de Historische Kring Tolsteeg-Hoograven en heeft al diverse boeken geschreven over de geschiedenis van onze wijk en het gebied eromheen. Zo schreef hij een boek over de tegelfabrieken die zich voor een groot deel rondom de Vaartsche Rijn bevonden. Ook voerde hij de redactie over een boek waarin de oorlogsdagboeken van de Houtcentrale Utrecht aan de Verlengde Hoogravenseweg zijn gepubliceerd. Regelmatig houdt Peter drukbezochte lezingen in de bibliotheek op het Smaragdplein.

Het gebonden en luxe uitgevoerde boek '250 jaar Rots-Oort aan de Vaartsche Rijn' is voor € 22,50 te koop bij Herman Aarsman, Julianaweg 300, tel. 030-2891383. Bij het boek is ook een wandelroute t.w.v. €3,95 inbegrepen.

Geert laat Utrecht zien aan het buitenland

DE FILMENDE FIETSER UIT HOOGRAVEN IS EEN WERELDHIT

tekst: **Timo Agema** fotografie: **Marleen Schlichting**

"Wow, this is beautiful!"... "Love this!" Het zijn zomaar wat kreten op het Twitter-account van de Filmende Fietser. Zijn online fietsvideo's lokken wereldwijd enthousiaste reacties uit. Het AD en RTL maakten al reportages over dit fenomeen. Wie is deze fietsende Utrecht-promotor?

STADSRITJE

Geert van der Wilt, geboren en getogen in Utrecht, woont met zijn gezin in de W.A. Vultostraat. Hij werkt als adviseur bij een woningcorporatie. Zo'n drie jaar geleden zette Geert een GoPro camera op zijn fiets, filmde zijn ritje door de stad en postte het op Twitter. "Ik wist dat fietsfilmpjes daar populair waren en was benieuwd hoe het zou worden opgepikt." Geert zette meer filmpjes online en werd vorig jaar benaderd voor een opdracht om een verkeersprobleem in beeld te brengen.

"Mijn filmpjes werden steeds beter bekeken en na de opdracht besloot ik om er meer werk van te maken." Geert startte een website onder de naam De Filmende Fietser, waar hij regelmatig video's op plaatst. Die variëren van een stadstochtje door de sneeuw tot een rit door de grootste fietsenstalling ter wereld bij Utrecht CS.

WEEMOED EN VERBAZING

De website wordt enorm vaak bezocht en het meest bekeken Twitter-filmpje heeft al bijna 215.000 views. Geert kreeg al bezoek van RTV Utrecht, AD en RTL. De reacties onder de video's komen van over de hele wereld. "Van geboren, inmiddels verhuisde Utrechters die weemoedig terugkijken, tot Amerikanen die hun ogen uitkijken over de ruimte voor de fiets. Ook wijzen mensen hun lokale politici op oplossingen die in Utrecht zijn gevonden voor het fietsverkeer."

FIETSEN IN DE WIJK

Wat vindt Geert als ervaren fietser van de fietsomstandigheden in onze wijk? "In het algemeen kun je hier veilig fietsen. Wel zorgelijk zijn de toenemende snelheidsverschillen op de fietspaden, door de opkomst van de e-bike, maar ook doordat snorfietsen nog vaak op het fietspad rijden, waar dat verboden is. Vooral maaltijdbezorgers maken het soms bont. Daar staat tegenover dat de ovonde op de 't Goylaan na de laatste ingreep een stuk veiliger is geworden."

Volg de Filmende Fietser via www.defilmendefietser.nl of https://twitter.com/FilmendeFietser

Terug waar het allemaal begon

DUIMALOT: ‘OOIT WIL IK WEER IN HOOGRAVEN WONEN’

tekst: **Emily Palmer x Jonah Lodewijks** fotografie: **Niels Spinhoven**

Je kunt het bijna niet gemist hebben: Utrecht bestaat dit jaar 900 jaar. Gary Gravenbeek, beter bekend als Duimalot, maakte de Utrecht900 Anthem: Freedom City, een ode aan de stad Utrecht. Tijd voor een interview met deze geboren Hoogravenaar!

Toen we Gary vroegen of hij een idee had voor een locatie voor de fotoshoot, antwoordde hij zonder aarzelen: ‘In het blauwe pierenbadje van de Rijnesteinhof.’

Wat betekent deze plek voor jou?
‘Hier waren we altijd. En als het mooi weer was, zoals nu, dan keken we hoopvol naar dat huis daar, om te zien of de mevrouw met de sleutel naar buiten kwam om de kraan van het badje open te draaien. Vijf minuten later was iedereen buiten. En later lag hier dan een deken van de schillen van zonnebloempitten.’
Gary woont nu elders in Utrecht, maar ooit wil hij weer naar Hoograven verhuizen.

Tijdens het interview trekt Duimalot – rapper, woordkunstenaar, danser… kortom, een allround artiest – de aandacht van bewoners. Hij reageert vriendelijk op hun vragen en gaat met iedereen op de foto. Hier groeide hij op, met zijn moeder en oudere broer.

Speelde je moeder een belangrijke rol in je leven?
‘Ja, heel erg. Ik ben echt een moeders-kindje.’ Zijn liefde voor taal heeft hij van haar. Ook het dansen zat in de familie, vertelt Gary: ‘Als mijn moeder op zondag het huis schoonmaakte en ik naar beneden kwam om iets te drinken te halen, dan pakte ze me vast en maakten we een dansje.’

Gary zat op de Da Costaschool en volgde daarna een dansopleiding. School was niet echt zijn ding, hij had te weinig focus. Hij wilde ook echt geen van 9 tot 5 baan, maar doen waar hij zelf zin in had, zijn dromen achterna.

> ***‘De innerlijke vlam waarvoor je elke dag opstaat, moet je bewaken’***

Je hebt het volkslied voor Utrecht gemaakt. Was dat een van die dromen?
‘Inderdaad, ik wilde een nummer maken dat iedereen kent en meezingt.’ Op naar de volgende droom dus: ‘Ik zou wel een coachende rol willen bij de gemeente. Ik denk dat het goed is als daar meer mensen zijn die weten wat er echt speelt in de stad.’ Verder doet hij dit jaar mee met de Popronde en in 2023 wil hij op het hoofdpodium staan van het Bevrijdings-festival. ‘Ik moet nu gáán! Er is genoeg tijd om te rusten.’

Je geeft ook nog les. Waarom vind je dat belangrijk?
‘Ik geef al dansles sinds mijn zeventiende. Zo kan ik mijn steentje bijdragen, met lesgeven kun je echt iets bereiken. Je kunt jongeren bijvoorbeeld aanmoedigen om naar buiten te gaan in plaats van de hele tijd op hun telefoon te zitten.’ Hij onderstreept ook andere waarden. Zo vindt hij het belangrijk dat je als artiest de geluidsman groet en je kleedkamer netjes achterlaat. Ook is het voor hem vanzelfsprekend om The Kid Selim, met wie hij meerdere nummers maakte, ook te noemen en niet slechts tussen haakjes te vermelden, zoals in de hiphopwereld gewoon is. Iedereen doet ertoe.

Waar komt de naam Duimalot eigenlijk vandaan?
‘Ik duim nog steeds. Vooral ook omdat vroeger iedereen vond dat ik daarmee moest stoppen. Daarom heb ik het als artiestennaam gekozen.’

Heb je nog een tip voor de Hoogravense jongeren?
Die heeft hij zeker: ‘De innerlijke vlam waarvoor je elke dag opstaat, moet je bewaken. Het is belangrijk om te volgen waar je hart warm van wordt.’

Beluister hier het nummer Freedom City: tinyurl.com/duimalot.

Kort nieuws

DIGICAFÉ IN DE BIBLIOTHEEK
Steeds meer diensten zijn digitaal en ook werken en leren is steeds meer online. Dat is niet voor iedereen gemakkelijk. Daarom is in Bibliotheek Hoograven elke twee weken een Digicafé. Je kunt er samen met anderen de digitale wereld verkennen. Je leert door ervaringen uit te wisselen. Tijdens elke bijeenkomst staat één onderwerp centraal, bijvoorbeeld gezondheid, mobiliteit en veilig online winkelen. Er is ook ruimte om te oefenen, zodat je er zelf thuis mee verder kunt. Het Digicafé in Bibliotheek Hoograven is vanaf 1 september iedere eerste en tweede woensdag van de maand van 14.30 tot 16.00 uur. Gratis inloop.

BLOEMBOLLEN MET DE BUREN
Op zondag 25 september, Nationale Burendag, gaan er bloembollen gepoot worden langs de Saffierlaan bij het Tolsteegplantsoen. Verzamelen om 9.30u in het Tolsteegplantsoen, ingang Saffierlaan/Barnsteenlaan. Er zijn genoeg biologische bloembollen aanwezig. Neem wel je eigen poot-gereedschap mee. Mensen die vaker iets willen doen in het openbaar groen kunnen zich aansluiten bij de Tolsteeg Buurtboswachterij via www.buurtnatuur030.nl

HE:LEEN
Op zaterdag 10 september 2022 is het zover. Het festival van Rotsoord is terug met een hoop muziek, kunst en cultuur én avontuur, ontdekking en verwondering op zowel vertrouwde als ongebruikelijke plekken in de wijk. HE:LEEN Festival is tot 19:00 gratis toegankelijk met diverse kids-, kunst-, en muziekprogrammering. Ná 19:00 voeren we het tempo op met HE:LEEN+. Op HE:LEEN+ verzorgt een zestal bands een energieke avond. Tot nu toe zijn FATA BOOM, 45ACIDBABIES, LE MOTAT, PRIMAAT en LQRQ bevestigd. Tickets voor HE:LEEN+ kosten €15,- inclusief servicekosten. Meer info: heleenfestival.nl

Voeten voor verbinding

Wijkfoto

Het zal niemand ontgaan zijn dat Utrecht 900 jaar is geworden en dat dit wordt gevierd. Onder meer door het planten van verbindingsbomen in elke wijk. In de wijk Zuid is deze boom geplant in het Tolsteegplantsoen. Op 26 juni heeft kunstenares Annabel Schouten een eerste ring van stenen met voetafdrukken van wijkbewoners om de boom gelegd. De komende jaren zal er elk jaar telkens een nieuwe ring van stenen bijkomen.

fotografie: **Niels Spinhoven**

AFSCHEID VAN EEN HOOGRAVENS WELZIJNSFENOMEEN:
JOS BIERENS GAAT MET PENSIOEN

tekst: **Wybren de Jong** fotografie: **Marleen Schlichting en privé archief Jos Bierens**

Meer dan 35 jaar was Jos Bierens als sociaal makelaar, beweegmakelaar, welzijnswerker, opbouwwerker en coördinator kinderwerk in de wijk te vinden. En nu gaat ze met pensioen. “En dan hoef ik geen receptie, dan zou ik de hele wijk wel kunnen uitnodigen, maar ik wil wel laten weten dat ik er niet meer ben.” En een interview past daar goed bij.

Jos bij het buurtcentrum

WERKEN WAAR JE WOONT

In 1987 startte Jos in Hoograven, na een roerige periode in Utrecht Noord, waar ze als kinderwerkster werkte in buurthuis Stella Maris bij de Rode Brug. Na een bezetting van dat buurthuis koos ze ervoor om niet meer terug te gaan. Ze woonde al in Hoograven en kon daar aan de slag als coördinator kinderwerk. Het was wel een andere wijk dan nu: ”Er waren 23 bewonerscommissies. Het was zelfs zo druk dat de ambtenaren van het wijkbureau aangaven dat het er wel erg veel waren. Het was wel genoeg, anders zouden ze elke avond van huis zijn.” Ook werd er veel door vrijwilligers georganiseerd.

Langzaam veranderde dat beeld. “Veel jonge gezinnen konden een betaalbaar huis vinden in Nieuwegein of Houten. En de overgebleven vrijwilligers zagen graag dat ook de nieuwe bewoners activiteiten voor hun kinderen gingen organiseren. Wat een aantal jaren later, na inburgering ook zou gebeuren.”

DE SLOOP VAN NIEUW HOOGRAVEN

In 1991 werd Jos opbouwwerker. Vanaf die tijd werd er door de gemeente nagedacht over de sloop van sociale huurwoningen in Hoograven. Een paar jaar later werden de eerste huizen gesloopt. “En dan zat je met de bewonerscommissie van een complex, waar elke bewoner aan mee kon doen, en waar lang niet iedereen ervaring had in onderhandelen, met de directeur van de corporatie om tafel te praten over de verhuiskostenvergoeding. Want dat werd op complexniveau geregeld. Dat bereidden we dan altijd goed voor, zodat de mensen op één lijn zaten.”

DE STRIJD OM DE ’T GOYLAAN

De grootste sloopopgave waren de complexen rond de ’t Goylaan. “De eerste woningen waren al gesloopt, terwijl dat voor veel bewoners helemaal niet hoefde. En vervolgens kwam wethouder Spekman vertellen dat er niet voldoende geld was om de nieuwe huizen en winkels te bouwen. Dat vond ik zo onrechtvaardig dat ik op die bijeenkomst naar voren kwam. De wethouder zei toen tegen me dat ik mijn mond moest houden, omdat hij mij betaalde. Daar ben ik toch zo kwaad over geworden.”

Jos Bierens samen met collega’s bij buurthuis de Ravelijn.

“Maar ik heb straf gehad: ik mocht een half jaar me niet meer met de wijk bemoeien. Maar de bewoners hebben me nooit laten vallen. Maar doordat de gezamenlijke bewonerscommissies de strijd voortzetten, is het benodigde geld er toch gekomen en is Hart van Hoograven gerealiseerd.”

SUCCES AAN DE HOOFT GRAAFLAND-STRAAT

“Mijn grootste succes was de vernieuwing van de duplexwoningen aan de Hooft Graaflandstraat. Niet alleen om wat er bereikt is, maar ook hoe het proces gelopen is. Er kwam een aantal bewoners naar me toe die me lieten zien hoe het eruitzag. En dat kon echt niet meer. Uiteindelijk zijn er nu sociale huurwoningen terug gekomen. En wat ik bijzonder aardig vond, is dat alleenstaanden zeiden: ‘Deze woningen zijn te groot voor mij’, en zij zijn ergens anders gaan wonen.”

AAN DE SLAG ALS BEWEEGMAKELAAR

“Als opbouwwerker ben ik altijd bezig geweest om mensen aan de slag te krijgen. Bijvoorbeeld met de Alidagroep, waar Marokkaanse vrouwen samen in zaten om zich te ontwikkelen en activiteiten te organiseren voor andere vrouwen. Ik haalde ze desnoods thuis op.

Jos Bierens spreekt buurtbewoners bij de Huize de Geerlaan toe.

‘Uiteindelijk is het een positief verhaal dat ik wil vertellen’

Zo zijn wij, de Alidagroep, GGD, partners in de wijk en het opbouwwerk in 2007 ook aan de slag gegaan met bewegen. En hebben we daar geld voor binnengehaald. Toen vroeg mijn manager of ik daar niet mee aan de slag wilde. Dat wilde ik wel, toen werd ik voor een aantal uur beweegmakelaar.”

“De Alidagroep gaf aan te willen fitnessen. De vrouwen hadden in Kanaleneiland bij Ladyfit fitnessapparaten gezien en dat wilden ze ook. Vooral omdat dat binnen kon gebeuren. Het wijkbureau gaf subsidie. Het is al 15 jaar een groot succes. Er zijn nu 20 groepen in het buurtcentrum aan de ’t Goylaan die er gebruik van maken. Regelmatig krijg ik van fysiotherapeut Yvonne van der Kleij mensen doorgestuurd om hiermee aan de slag te gaan.”

POSITIEF VERHAAL

“Uiteindelijk is het een positief verhaal dat ik wil vertellen. Als je ziet hoe de wijk er in 1987 uitzag, dan is er echt veel bereikt. Ik vind het echt moeilijk om er afscheid van te nemen. Iedereen waar ik mee samen heb gewerkt of op een andere manier contact heb gehad, bedankt! Maar ik kom er nog wel eens. Wekelijks train ik mee met de recreanten van HKC. Ook een groep die ik heb leren kennen als beweegmakelaar.”

Mohsen verkent

NAAR DE TOP

Als je vanuit een bergachtig land naar Nederland komt, realiseer je je meteen dat het land opmerkelijk vlak is. In feite betekent de naam Nederland laaggelegen land. Maar niet zo veel mensen weten dat er in Hoograven een juweeltje verstopt zit.

Niet zo ver van de ’t Goylaan, aan de Verlengde Hoogravenseweg, is een berg. Kan je het geloven?! Of nou ja, misschien is het eerder een heuvel. Of een heuveltje. Maar toch. Soms, als ik het gevoel heb dat ik heel veel calorieën moet verbranden en ik genoeg tijd heb om de dag erna te rusten, klim ik naar de top. Als je daar ook zin in hebt, is hier wat nuttige informatie: je hebt wandelschoenen en comfortabele kleding nodig, en vergeet niet je favoriete broodje in te pakken om je prestatie te vieren als je de top hebt bereikt.
LET OP: vanaf de verkeerde kant klimmen kan gevaarlijk zijn! De reis duurt ongeveer 90 seconden en is 5000 millimeter van de grond.

Als je daar aankomt, vind je een gezellig bankje om te genieten van het zonnetje. Soms ga ik alleen en denk ik aan mijn dag zoals vandaag wanneer ik dit stuk schrijf en denk aan wat ik het leukst vind aan Hoograven. Verrassend genoeg is het niet al het water en de levendigheid eromheen, en ook niet de korte afstand tot het stadscentrum. Nee, het zijn de mensen die er wonen en de diversiteit van de mensen die in deze buurt wonen. Mensen van verschillende leeftijden, achtergronden, culturen en kleuren, die allemaal samenleven en deze buurt mooi en kleurrijk maken. Zoals een regenboog!

Mohsen Rahimimoghaddam

Colofon

OVER AANZET
Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?
Mail naar redactieaanzet@yahoo.com, twitter naar @wijkkrantaanzet of schrijf naar Redactie Aanzet, p/a Hooft Graaflandstraat 18, 3525 VV Utrecht.
www.aanzetnet.nl

REDACTIE
Timo Agema, Loulou Edelman, Martijn van Es, Wybren de Jong, Astrid Leistra, Emily Palmer, Mohsen Rahimimoghaddam, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie), Astrid Verheij, Livia Weyers (fotografie) en Sophia Zürcher.

MET MEDEWERKING VAN
Jonah Lodewijks, Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

VORMGEVING
Anita Lensink, vormenfoto.nl
Concept: Rotterdam Vormgeving, www.rotterdam-vormgeving.nl

OPLAGE
6.000 exemplaren

VOLGENDE DEADLINE
20 oktober 2022

DE VOLGENDE AANZET
Verschijnt eind oktober 2022

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN
Bibliotheek - Smaragdplein 100,
Camping Ganspoort - Helling 87,
Hart van Hoograven - 't Goylaan 77,
De Helling - Helling 7,
Trefpunt Nieuw Plettenburgh - Oud-Wulvenlaan 6,
Nieuw Rotsoord - Briljantlaan 101,
De Saffier - Saffierlaan 8,
Wijkbureau Zuid - 't Goylaan 75

BOVENLANGS

tekst: **Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries** fotografie: **Niels Spinhoven**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de derde etage van de Nijeveldsingel ontmoeten we Melanie.

Hoe heet je en hoe oud ben je?
Ik ben Melanie en ik ben 30 jaar.

Wat voor werk of school doe je?
Ik werk als laborant klinische neurofysiologie in het ziekenhuis. Dat betekent dat ik de neurologische functie van patiënten onderzoek. Bijvoorbeeld met slaaponderzoek. Daarnaast geef ik paaldansles aan kinderen en volwassenen.

Met wie woon je hier?
Ik woon hier met mijn katten Nox, Lumos en Loki.

Hoe lang woon je al in de wijk?
Ongeveer anderhalf jaar.

Wat vind je leuk en minder leuk aan Hoograven?
Het is hier best wel groen. En het is leuk dat deze flat heel divers is. Ik rook alle geuren toen ik aan het verhuizen was, en ik dacht: kan ik bij deze mensen lunchen? Minder leuk is thuiszitten met corona terwijl ze hierachter aan het heien zijn.

Wat voor soort dingen doe je zoal in de wijk?
Ik heb een klein moestuintje hierachter, dat is leuk. Je ontmoet er andere bewoners van de flat, zeker toen we de tuinen aanlegden. En ik geef bijles aan een buurjongen van 12 hier op de galerij.

Wat heb je vandaag gedaan waar je blij van wordt?
Ik heb het hele huis schoongemaakt. Altijd fijn als dat weer gebeurd is.

Wat is je favoriete tv-programma of serie?
Grey's Anatomy. Ik vind het heel tof hoe ze dingen die spelen in de maatschappij terug laten komen in de serie.

Met wie zou je wel eens iets willen drinken?
Met de actrice Emma Watson, die Hermione speelt in de Harry Potterfilms. Ze is best een voorvechter van inclusiviteit en feminisme. Leuk om het daarover te hebben met haar.

Wat zie je als je naar buiten kijkt?
De bouwplaats hierachter, de groenstrook met de moestuinen en de plantjes die op mijn balkon klaarstaan om de grond in te gaan.

Wat vind je ervan om op de derde etage te wonen?
Het is rustig, er loopt niemand voor je deur, en het is precies te doen met de trap.

'Het is leuk dat deze flat heel divers is.'

WIJKKUNST

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Niels Spinhoven**

In plantsoenen, op pleinen, aan muren. Onze wijk staat vol kunst – dag en nacht gratis toegankelijk. Wat zijn de verhalen achter deze kunstwerken in de openbare ruimte?

Polyaesthetic
Gemaakt door:
Koenraad Dedobbeleer (1975)
Waar: Liesbospark
Onthuld: 2013

Ze vallen bijna niet op, en weinig mensen weten dat ze onderdeel zijn van een kunstwerk: de witte cirkels in het Liesbospark. Zo vind je bijvoorbeeld in het gras bij het kanaal twee geschakelde cirkels en liggen er ook twee verscholen in de bosjes in het zuidoosten.

Toen het Liesbospark werd heringericht, is een bedrag gereserveerd voor een buitenkunstwerk bij de entree naar het park. In 2005 koos een commissie voor het ontwerp *Polyaesthetic* van de Belgische kunstenaar Koenraad Dedobbeleer.

Het opvallendste deel van het kunstwerk is de sculptuur die voor Speeltuin De Kameleon staat. In de volksmond wordt het wel 'de wasdroogmolen' of 'de luifel' genoemd. Het is een abstract baken dat zacht licht geeft in het donker.

Aan de voet van de luifel staat een cirkelvormige buis, als een echo van de kunstwerken verderop in het park. Die buizenframes doen denken aan plantsoenhekwerkjes: lage hekjes die meestal geplaatst worden om een grasveld te beschermen of voertuigen te weren. Om het Hamersplantsoen staan ze bijvoorbeeld ook, maar dan groengekleurd.

Het is eigenlijk best geestig dat Dedobbeleer voor zijn kunstwerk een type hekwerk gebruikt dat ons bekend voorkomt maar waar we nooit echt naar omkijken – en ons nu uitnodigt om dat dus wél te doen. Net als bij elk hekwerk loop je er aanvankelijk gedachteloos aan voorbij. De cirkels zijn ook nog eens dezelfde kleur als de brugleuningen in het parkje: ivoorwit.

Wat maakt het één een functioneel ding en het ander een kunstwerk? Dat is de vraag die Dedobbeleer hier lijkt te stellen. Kijk je? In het middelpunt van de cirkels is niets te zien dat beschermd moet worden. Geen leidingen of bijzondere plant. Het gaat niet om wat er in de cirkel zit, maar om het hekje zelf. Dan worden hekjes opeens een sculptuur.

Het idee is, aldus een wijkbericht, dat je de metalen ringen ook kunt gebruiken als bankjes of klimrekken. Maar hier kun je niet goed spelen, want het gras groeit er lustig op los, onbereikbaar voor de grasmaaier. Geen klimrek dus, geen plantsoenhekwerk. Het is wat het is. En het mag er zijn.

Fun facts

- Utrecht heeft sinds 1954 een 'percentageregeling': 1,5% van de kale bouwsom van gemeentelijke nieuwbouw of gebouwen waar de gemeente voor meer dan 50% in investeert, wordt gereserveerd voor een specifieke kunstopdracht. Bij de bouw van het kindercentrum werd budget gereserveerd voor deze kunstopdracht aan Koenraad Dedobbeleer.
- Koen Dedobbeleer ontwierp eerst de 'luifel'. Op verzoek van betrokkenen, verenigd in een klankbordgroep, werd hij daarna gevraagd om ook iets voor in het park zelf te maken en daarmee van het park een eenheid te maken. De locaties van de ringen zijn samen met die klankbordgroep gekozen.

Gemeente Utrecht

WIJKBUREAU **ZUID**

GANZENOVERLAST IN HOOGRAVEN AANGEPAKT

Het wijkbureau heeft het afgelopen jaar meerdere klachten ontvangen over ganzenoverlast, met name rondom het Oud-Wulvenplantsoen. De populatie was daar in een paar jaar tijd aanzienlijk toegenomen en dus was het hoogtijd om tot actie over te gaan.

Een plotselinge uitbraak van de vogelgriep leek roet in het eten te gooien, maar donderdag 28 juli was het toch zo ver. Ruim de helft van de 40 ganzen die zich rondom het Oud-Wulvenplantsoen ophielden, zijn weggevangen door medewerkers van Hofganzen.
De ganzen krijgen een nieuwe plek in een uitgestrekt weiland in Drenthe, bij Akka's Ganzenparadijs. Hier hebben de ganzen alle ruimte en een plek waar ze ongestoord en veilig kunnen rondscharrelen. De dieren zijn bewust niet allemaal weggevangen, want ganzen horen toch ook een beetje bij Hoograven.

Heb je zelf vragen over ganzenoverlast, de weggevangen ganzen of Akka's Ganzenparadijs? Neem dan contact op met het wijkbureau via zuid@utrecht.nl. Bellen kan natuurlijk ook: 030 286 1079.

Akka's Ganzenparadijs

SPREEKUUR WIJKWETHOUDER

Wijkwethouder Lot van Hooijdonk houdt op 6 april en 11 mei haar maandelijkse spreekuur voor bewoners. Door de maatregelen tegen het coronavirus is nog niet bekend op welke manier dit plaatsvindt. Wilt u zich aanmelden? Dat kan via telefoonnummer 14 030 of per e-mail: zuid@utrecht.nl. U bent van harte welkom op dit wijkspreekuur met vragen en ideeën over de wijk Zuid. Kijk op www.utrecht.nl/zuid voor alle data en informatie over toekomstige spreekuren.

WIJKBUREAU ZUID

Het wijkbureau is het aanspreekpunt van de gemeente voor bewoners en ondernemers in de wijk Zuid. Hebt u een vraag over zaken die in uw buurt spelen? Dan bent u bij het wijkbureau aan het juiste adres. U kunt ook langskomen als u iemand van het wijkbureau wilt spreken op de 't Goylaan 75.
Komt u liever niet langs? Mail dan naar zuid@utrecht.nl of bel 14 030.